

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این مظلوم اراده نموده لوجه الله برشما القا نماید آنچه را که سبب بقای ابدی و ذکر سرمدیست * شکی نبوده و نیست که مقصود از آفرینش معرفت حق جل جلاله بوده * حال باید خالصا لوجه المقصود انسان تفکر نماید که سبب اقبال نفوس بمشارق وحی و مطالع الهام در قرون و اعصار چه بوده و علت اعراض چه * اگر بعرفان این مقام فائز شوی بكل خیر فائزی و از امواج بحر عرفان حق جل جلاله محروم نمانی * ما سوی الحق را معذوم مشاهده کنی و مفقود بینی * انسان چون بمقام بلوغ فائز شد باید تفحص نماید و متوكلا على الله ومقدسا عن الحب والبغض در امریکه عباد بآن متمسکند تفکر کند و بسمع و بصر خود بشنويد و ببیند چه اگر ببصر غیر ملاحظه نماید از مشاهده تجلیات أنوار نیر عرفان الهی محروم ماند * احزاب مختلفه در عالم موجود و هر حزبی خود را حق دانسته و میدانند بقوله تعالی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ در خاتم انبیاء روح ما سواه فداه تفکر نماید چون آن نیر حقيقی باراده الهی از افق حجاز اشراق نمود احزاب اعراض نمودند و بر سفك دم اطهرش قیام کردند * وارد شد بر انحضرت آنچه که عيون ملا اعلی گریست و افئده مخلصین و مقریین محترق گشت * باید در سبب و علت و اعتراض تفکر نمود * حق جل جلاله میفرماید: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِزُونَ﴾ و شکی نبوده و نیست

که آگر مظاہر اوامر الهی و مصادر احکام ربانی موافق و مطابق آنچه در دست قوی است از اشارات ظهور و اخبار و نصوص ظاهر میگشتند احدی اعراض نمینمود بلکه کل فائز میشندن بآنچه که از برای او از عدم بوجود آمده اند و از نیستی بحث بات بطراز هستی مزین گشته اند لذا بر هر نفسی لازم است که بعد و انصاف در امر الله ملاحظه نماید و تفکر کند * علمای امامیه بر آنند که حضرت قائم موعود بعد از ظهور در بیت الله بكلمه نطق میفرمایند که نقبا از آن کلمه اعراض مینمایند و فرار اختیار میکنند * اینکلمه ایست که آنحزب بآن مقر و معرفند * حال در غفلت بعضی تفکر نمائید با اعراض نقبا که بعد از ائمه باعتقاد خود ایشان اشرف عبادند قائلند و تصدیق مینمایند و در خود گمان نمیکنند که شاید این اعراض من غیر حق باشد * باری ندای مظلوم و آنچه ذکر نموده بسمع انصاف بشنوید * يظهر لك الحق و صراطه المستقيم * در یک آن تفکر نمینمایند که شاید آنچه ظاهر شده حق باشد و این اعراض و اعترافات از غفلت و جهل واقع شده باشد * از حق میطلبیم شما را تأیید فرماید تا بصر عدل و انصاف مشاهده کنید و تفرس نمائد * إِنَّهُ يَقُولُ الْحَقُّ وَيَهْدِي السَّبِيلَ وَهُوَ الْعَزِيزُ الجميل * حضرت عیسی ابن مریم علیه سلام الله و عنایته بآیات و اضحات و بینات باهرات ظاهر شد و مقصودش نجات خلق بوده * هر منصفی شاهد و هر خبری گواهست آنحضرت از برای خود چیزی نطلبیده و نخواسته و مقصودش هدایت گمراهان بصراط مستقیم الهی بوده * لکن وارد شد بر آنجمال اقدس آنچه که اهل فردوس نوحه نمودند و بقسمی بر انحضرت أمر صعب شد که حق جل جلاله باراده

عالیه بسماء چهارم صعودش داد * آیا سبب آنچه ظاهر شد چه بوده * لعمر الله
اعراض علماء * چه که حنان و قیافا که از فریسین بوده‌اند یعنی علمای توراه مع
علمای اصنام انکار نمودند و بسب و لعن مشغول گشتند * و همچنین در حضرت
کلیم و سائر انبیاء ملاحظه فرمائید شاید آنچه در این ورقه ذکر شده شما را بعرفان
مذکور فائز فرماید و بكمال همت بر خدمت أمر قیام نمائی قیامیکه از سطوت ظالمین
مضطرب نشد و از اعراض علماء تغییر نیابد بشنو ندای این مظلوم را و از شمال وهم
بیمین یقین توجه نما و از مغرب ظن و گمان بمشرق ایقان اقبال کن * این مظلوم از
اوّل أيام ما بین ایادی أعداء مبتلا البّتّه بعضی از بلایای واردہ را اصغا نموده‌اید *
بعنایت حق جل جلاله امام وجوه خلق از علماء و امراء من غیر سترو حجاب آنچه
سبب نجات و راحت کل بود القا نمودیم * هیچ امری از امور و هیچ شئ از اشیاء
منع ننمود و حایل نگشت * و حال هم در سجن أعظم لوجه الله ذکر نمودیم آنچه را
که از برای منصفین کتابیست می‌بین * انظر ثم اذکر ما أنزله الرحمن في الفرقان بقوله
تعالی : ﴿ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ امید آنکه از فضل الهی باین کلمه فائز شوی و
باًن عمل نمائی * از ما سوی الله یعنی اموریکه سبب منع و علت احتجابست بگذری
و باًنچه سبب بلوغ و وصول است تمسک جوئی * أمر عظیم است و مطلب بزرگ *
و یوم یومیست که میفرماید : ﴿يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ [تَكُنْ] مِثْقَالَ حِبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ امروز روزیست
آنچه در قلوب و نفوس مستور است ظاهر و آشکار شود * در نفوسيکه رایگان جان و

مال را در سیل محبت غنی متعال انفاق نموده‌اند تفکر نمائید آنے یهديك الى
صراطه المستقيم وَبَئْهُ الْعَظِيمُ * در حضرت نوح و هود و صالح صلوات الله عليهم
ملاحظه کن مقصود آن مشارق أمر چه بود و چه وارد شد * اين عبد از اهل علم نبوده
و مدرسه نرفته و بر حسب ظاهر در بيت يکي از رجال دولت متولد شده و باو منسوب
* إِنَّ الْأَمْرَ بِيَدِ اللَّهِ رِبِّ الْعَرْشِ وَالثَّرِيُّ وَمَالِكُ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىِ * لا مانع لأمره ولا
دافع لحكمه يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وهو المقتدر القدير * اسمع نداء المظلوم
* طَهَّرْ قلبَكَ بِمَا الْإِنْقَاطَاعِ وَزَيَّنْ رَأْسَكَ بِأَكْلِيلِ الْعَدْلِ وَهِيَكَلْكَ بِرْدَاءِ التَّقْوَىِ وَقَلْ :

إِلَهِي إِلَهِي أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيْتِكَ وَفِرْدَانِيْتِكَ وَاعْتَرَفُ بِمَا نَطَقْتُ بِهِ أَلْسُنَ أَنْبِيائِكَ وَرَسْلِكَ
وَمَا أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَصَحْفِكَ وَزَبْرِكَ وَالْوَاحِدُكَ * أَيُّ رَبٌّ أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ أَشْهَدُ
بِلِسَانِ ظَاهِرِي وَبِإِنْتِنِي بِأَنِّي أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرَدُ الْوَاحِدُ الْمُقْتَدِرُ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ * آهٌ آهٌ يَا إِلَهِي مِنْ جَرِيرَاتِي الْعَظِيمِ وَخَطِيَّاتِي الْكَبِيرِ وَمِنْ غَفْلَتِي الَّتِي
مَنْعَتِنِي عَنِ التَّوْجِهِ إِلَى مَشْرُقِ آيَاتِكَ وَمَطْلَعِ بَيْنَاتِكَ وَعَنِ النَّظَرِ إِلَى تَجْلِيَاتِ أَنوارِ فَجْرِ
ظَهُورِكَ وَمُشَاهَدَةِ آثَارِ قَلْمَكَ * فَآهٌ آهٌ يَا مَقْصُودِي وَمَعْبُودِي لَمْ أَدْرِ بِأَيِّ مَصِيبَةٍ مِنْ
مَصَائِبِي أَنْوَحْ وَأَبْكَيْ أَنْوَحْ عَلَى مَا فَاتَ عَنِّي فِي أَيَّامِ فِيهَا أَشْرَقَ وَلَاحَ نَيْرَ الظَّهُورِ مِنْ
أَفَقِ سَمَاءِ إِرَادَتِكَ أَمْ أَنْوَحْ وَأَبْكَيْ عَنْ بُعْدِي عَنْ سَاحَةِ قَربِكَ إِذْ ارْتَفَعَ خِبَاءُ مَجْدِكَ
عَلَى أَعْلَى الْأَعْلَامِ بِقَدْرَتِكَ وَسَلْطَانِكَ * كَلَّمَا زَادَ يَا إِلَهِي رَأْفَتِكَ فِي حَقِّي وَصَبَرَكَ فِي
أَخْذِي زَادَتْ غَفْلَتِي وَإِعْرَاضِي * قَدْ ذَكَرْتَنِي إِذْ كُنْتُ صَامِتاً عَنْ ذَكْرِكَ وَأَقْبَلْتُ إِلَيْ

بمظهر نفسك إذ كنتُ معرضاً عن التوجّه إلى أنوار وجهك وناديتي إذ كنتُ غافلاً عن إصغاء ندائك من مطلع أمرك * وعزّتك قد أحاطتني الغفلة من كلّ الجهات بما اتبعتُ النّفس والهوى * فاه آه إرادتي منعني عن إرادتك ومشيتي حَجَبْتِي عن مشيتك بحيث تمسّكتُ بصراطي تاركاً صراطك المستقيم ونبأك العظيم * ترى وتسمع يا إلهي حنيني وبكائي وضجيجي وذلتني وبالائي * أي ربّ هيكلُ العصيان أراد أمواجَ بحر غفرانك وعفوك وجوهرَ الغفلة بدايع مواهبك وألطافك * فاه آه ضوضاء العباد منعني عن إصغاء بيانك ونُعاقُ خلقك حَجَبْني عن النّظر إلى أفق أمرك * وعزّتك أحبّ أنْ أبكي بدوام ملكك وملكتك فكيف لا أبكي أبكي بما مُنعتُ عيني عن مشاهدة أنوار شمس ظهورك وأذني عن إصغاء ذكرك وثنائك * وعزّتك يا إله العالم وسلطان الأمم أحبّ أنْ أستر وجهي تحت أطباق الأرض وترابها من خجلتي وبما اكتسبتُ أيادي غفلتي * فاه آه كنتَ معي وسمعتَ مني مالا ينبغي لك وبفضلك سرتَ عني وما كشفتَ سوءَ حالي وأعمالي وأقوالي * فاه آه لم أدر ما قدرتَ لي من قلمك الأعلى وما شاءتْ مشيتك يا مالك الأسماء وفاطر السّماء * فاه آه أنْ يمنعني قضاوتك المحروم عن رحيقك المختوم * أسألك بنفحات وحيك وأنوار عرشك وبالذى به تضوّع عَرْفُ قميصك في الحجاز وبنور أمرك الذي به أشرقت الأرض والسماء بأنْ يجعلني في كلّ الأحوال مقبلاً إليك منقطعاً عن دونك ومتمسّكاً بحبلك ومتشبثًا بأذيال رداء جودك وكرمك واختار لنفسي ما اختerte لي بعنائك الكبرى ومواهبك العظمى يا من في قبضتك زمام الأشياء لا إله إلا أنت ربّ العرش والثرى وممالك الآخرة والأولى *